

Vidite jih, to so trí!

Vidite jih, to so trí,
Da jim blizu para ní!
Mati jim je rékla:
„Kruhek bi vam spékla,
Moke ímam in solí,
Ali drv potrebnih ní.“
Kaj storé pa ti mladiči?
Dvignejo pri tej se priči
In do gozda odhité,
Da potrebnih drv dobé.
Krubek res je dobra jéd,
Boljša časih kakor méd —

Kdo se ne bi zánj potíl,
Da ga košček bi dobíl? —
Mislite, ko grejo h koči,
Da jim pót obraze moči?
Pót — sevéda — zdaj, ko mráz
Reže vsakemu v obráz —
Vas nîkdó, ki ste pri peči,
Tega mi ne more reči,
Poslušajte drvonóse
Pol obute in pol bóse,
Oni, ki to prav vedó,
Tudi lahko povedó.

Bratec, z butaro na glavi,
Zdaj na levi, zdaj na pravi
Pleše in si v desno diha,
A po zraku z levo niha,
Čaka, da bo sestra Zala
Svoje delo dokončala.
Mlado Zorko zébe, jej,
Kakor níkdar še poprej —
Zala v sneg je poklekníla,
Da ji vratek bo ovíla,
Ker bi lahko se zgodilo,

Da bi vrat si prehladilo
Revše malo — Zorka, úh,
Ki takó diši ji kruh.
Kdo li pótlej bi ga jédel,
Kužek bo to dobro védel,
Ki na mrazu zdaj sedí —
Kužek, moder nisi tí!
Mári legel bi pod peč,
Peč je v zimi dobra reč,
Jé-li, črna ptica vran,
Boljša peč, kot snežna plan?

Modést.

